

رساله

معمای زمان

نویسنده: دکتر حسین علی رمضانی

- سرشناسه
- عنوان و نام پدیدآور
- مشخصات نشر
- شابک
- وضعیت فهرست‌نویسی
- موضوع
- موضوع
- رده‌بندی کنگره
- رده‌بندی دیویی
- شماره کتابشناسی ملی
- رمضانی، حسین علی، ۱۳۵۵-
- رساله معمای زمان/نویسنده حسین علی رمضانی
- تهران - سخنوران - ۱۳۹۹
- ۹۷۸-۶۲۲-۲۱۵-۷۳۵-۷
- فیپا
- زمان -- فلسفه
- Time -- Philosophy
- BD۶۳۸
- ۱۱۵
- ۶۱۲۹۰۳۳

• [رساله معمای زمان] •

نویسنده: حسین علی رمضانی

- ناشر
- صفحه‌آرایی و طراحی جلد
- سال و نوبت چاپ
- شمارگان
- شابک
- قیمت
- تلفن مرکز پخش
- نشانی ناشر
- سخنوران
- سخنوران
- ۱۳۹۹ - یکم
- ۱۰۰۰ نسخه
- ۹۷۸-۶۲۲-۲۱۵-۷۳۵-۷
- ۴۸۰۰۰ تومان
- ۰۹۱۹۳۶۱۶۶۱۳
- تهران، میدان انقلاب، خیابان کارگر شمالی، بعد از فرصت، شماره ۱۴۰۷
- حق چاپ و نشر محفوظ است.

فهرست مطالب

● [مقدمه]

پیچیدگی معنای زمان.....	۱۳
-------------------------	----

● [عدد مبنایی برای تشخیص زمان]

الف) عدد و هندسه در شبکه هستی و منظومه معرفتی.....	۱۹
ب) راز اعداد.....	۵۰

● [زمان در سیر تاریخ]

الف) زمان؛ غامض‌ترین مسأله بشر.....	۶۵
ب) رازواره‌گی زمان در نزد اندیشمندان.....	۷۰
ج) ماهیت زمان.....	۱۰۰
د) ویژگی‌های زمان.....	۱۰۶

● [زمان در نزد خداوندان اندیشه]

الف) ماهیت زمان در نزد اندیشمندان غربی.....	۱۰۹
ب) ماهیت زمان در نزد عرفای اسلامی.....	۱۲۶

● [تقریراتی برای توضیح ماهیت زمان]

الف) بسامد زمان تابعی از قبض و بسط فضا.....	۱۴۵
ب) زمان و مکان در منظرگاه اسلام.....	۱۵۰
ج) جهان‌های موازی سه‌گانه در راستای درک صحیح از زمان.....	۱۶۶
د) ماهیت حرکت در نظام هستی و منظومه معرفتی.....	۱۷۲
هـ) مبنای حرکت در نظام فکری اسلام.....	۱۷۷
و) ماهیت زمان در ولادت انمه اظهار (ع).....	۱۸۰
ز) ماهیت زمان در فضای مجازی.....	۱۸۳
ح) ماهیت زمان در موسیقی.....	۱۹۳

● [فرجام سخن] ●

۲۰۸.....	الف) هستی.....
۲۰۸.....	ب) معرفتی.....
۲۰۹.....	ج) انسان.....

● [فهرست منابع] ●

۲۱۵.....	منابع فارسی.....
۲۲۳.....	منابع لاتین.....
۲۲۴.....	سایت‌های اینترنتی.....

● [مقدمه] ●

در سیر تاریخ با مطالعه و رجوع به اندیشه اندیشمندان می‌توان دریافت که مسأله زمان، هویتی مبهم و موهوم دارد. ابهام به دلیل عدم پاسخ صریح و دقیق به این مسأله توسط اندیشمندان علوم مختلف و به دلیل وجود مفاهیم واسط و کنایه‌ای برای تعریف و توضیح آن در ادبیات موجود کتب مختلف و هم‌برانگیز است. در جایی که انسان نتواند با قواعد علمی به تشریح و تبیین یک مسأله اقدام نماید، باب ابهام و کلی‌گویی باز می‌شود. ماهیت زمان به دلیل عدم پاسخ‌گویی، از حوزه علمی و عقلی تنزل یافته و در قالب ادبیات داستانی هویتی استعاری به خود گرفته است. شیفت شدن از پارادایم فلسفی و علمی به سوی پارادایم‌های ادبی نشان از غامض بودن این مسأله در نزد بشر دارد. عدم تعریف حدّی در حوزه منطق، که بتوان وجه

ممیز زمان را با دیگر مفاهیم درک کرد، موجب شکل‌گیری باب تفسیر، تعبیر و تأویل در تعریف زمان در نزد افراد مختلف شده است. تفسیر به دلیل تعریف از ظنّ فرد و بر اساس شبکه معرفتی فاعل شناسا، تعبیر به دلیل روی آوردن به سمت تعبیر نزدیک بر اساس تداعی ضمنی با مفهوم زمان و باب تأویل که عموماً از سوی عرفا با علم‌الاشاره و بر اساس شرایط و ظرف و قابلیت مخاطب، باز می‌شود.

طرح سؤال و در ادامه فهم مسأله از دید نویسنده دارای جایگاه ویژه و خاصی است؛ تا بدان حد که حتی شأن پاسخ را نیز نازل‌تر از فهم مسأله می‌داند. چه بسا فرد در رابطه با مسأله زمان دغدغه‌ای نداشته باشد، پس ابتدا باید مسأله و گره ذهنی در فرد ایجاد شود، سپس برای سیر حل مسأله زمان، باید به فهم خود مسأله پردازد، تا زوایای آن کاملاً برای فرد مشخص شود. سؤال از چیستی، چرایی و چگونگی در همه علوم مطرح است و انسان در برابر مفهوم زمان ابتدا با فلسفه و چیستی آن مواجه است. انسان در برابر مسأله‌ای غامض مانند زمان نباید به دنبال پاسخ‌های مبهم، گنگ، کلی، مجمل، موهوم و غیر علمی باشد و ذهن طالب حقیقت را با پاسخی مسکنی آرام نگه دارد. پازل‌های ذهنی انسان باید دارای هارمونی و نظم و نیز عدم خلاء باشد. کامل بودن پازل ذهنی در برخورد با مفهوم زمان امری ضروری است؛ وگرنه تصور ناقص از آن موجب شکل‌گیری تصویری نادرست که عدم انسجام و جابجایی دائمی پازل‌ها از جمله آسیب‌های آن است در فرد خواهد شد. سؤالاتی نیز که در گذر زمان و در سیر پیشرفت انسان در علوم مختلف دقیقه و انسانی در برابر مفهومی به نام زمان شکل

می‌گیرد نیز نباید توسط افرادی بسته شده در دایره تاریخ با پاسخ‌های قدیمی و کهنه همراه باشد؛ چراکه بحران معرفتی ناشی از پاسخ‌های قدیمی در برابر سؤالات جدید امری حتمی است.

بیان ماهیت زمان در این نوشتار با تولید مفاهیم و مدل‌های مختلف صورت می‌گیرد. پردازش مفهوم زمان در علوم و نیز ساده‌سازی آن از جمله اهدافی است که نویسنده برای ظهور و بروز معمای پیش رو در پس پرده مفاهیم و مدل‌ها، دنبال می‌کند. مؤلف ضمن تبیین و تحلیل مسأله زمان با رویکردی نقادانه، برای درک صحیح این مفهوم که جزء مأموریت‌های اصلی این کتاب بوده و ارج نهادن به دیدگاه‌های اندیشمندان در علوم مختلف، به طرح دیدگاه خویش نیز اقدام می‌نماید.

دکتر حسین علی رضائی

پاییز — ۱۳۹۸